Eerste Kamer der Staten-Generaal **I**

Vergaderjaar 2026-2027

36 555 Wijziging van onder meer de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek in verband met het stellen van voorschriften met betrekking tot de onderwijstaal, de mogelijkheid regie te voeren op een doelmatig onderwijsaanbod en de toegankelijkheid van het hoger onderwijs (Wet internationalisering in balans)

A **BRIEF VAN DE MINISTER VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP**

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 16 november 2026

De uitdagingen van deze tijd vragen om een wijziging van koers en om een nieuw verhaal over de internationalisering in het vervolgonderwijs. Om de toekomstige welvaart van Nederland te borgen en het vestigingsklimaat te versterken zijn voldoende goed opgeleide mensen nodig, op de juiste plekken. Demografische ontwikkelingen laten zien dat het aantal werkenden in Nederland afneemt en de internationale oriëntatie van het Nederlandse hbo en wo biedt een belangrijke kans. Het gericht werven én behouden van internationale studenten kan in deze context een bijdrage leveren aan tekorten op de arbeidsmarkt, zeker in strategische tekortsectoren. Internationalisering zorgt daarnaast voor uitwisseling van kennis en perspectieven – dat is een belangrijke kracht, ook in het licht van de grote maatschappelijke opgaven van deze tijd. Tegen deze achtergrond vindt het kabinet het van belang dat universiteiten en hogescholen mogelijkheden krijgen om gericht internationaal talent aan te trekken en te behouden voor sectoren waar de maatschappelijke opgaven het meest urgent zijn. Welke opgaven dit zijn, is toegelicht recent aan de Tweede Kamer verstuurde brief over de Talentstrategie.[1] Voor het mbo kom ik begin 2027 met een brief waarin ik verken welke mogelijkheden er zijn om ook in het mbo internationaal talent gerichter op te leiden in lijn met de opgaven uit de talentstrategie.

Het kabinet vindt het daarnaast nodig om samen met hogescholen en universiteiten grip te houden op de nadelen van internationalisering, zoals de potentiële druk op onderwijscapaciteit en op de maatschappelijke voorzieningen, en de gevolgen voor de toegankelijkheid van onderwijs voor studenten die graag in het Nederlands willen studeren. De Wet internationalisering in balans (WIB) geeft hiervoor de mogelijkheden. Bovendien hebben hogescholen en universiteiten de afgelopen jaren via hun zelfregie al belangrijke stappen gezet om deze nadelen te mitigeren en de onbeheerste groei van het aantal internationale studenten een halt toe te roepen. De Tweede Kamer heeft zich via de aangenomen motie Krul c.s. in meerderheid uitgesproken voor erkenning van deze zelfregie en voor het veranderen van de balans tussen overheidssturing en zelfregie.[2] Bij de Talentstrategie, de resultaten van de zelfregie en de motie Krul c.s. past daarom een nieuwe opdracht voor de verdere uitwerking van de WIB, waaronder het schrappen van de toets anderstalig onderwijs (hierna: TAO), zoals in het coalitieakkoord is opgenomen.

[1] Kamerstuk 36 630, nr. 4.
[2] Kamerstuk 31 288, nr. 1190.

In het vervolg van deze brief informeer ik uw Kamer over de brede aanpak waarmee ik werk aan een gebalanceerde internationalisering van het hoger onderwijs en de rol van de zelfregie van de instellingen daarbinnen. Daarmee samenhangend informeer ik uw Kamer over de bestuurlijke afspraken die het kabinet met instellingen gesloten heeft. Tot slot ga ik in op de aanstaande veranderingen in het wetsvoorstel Wet internationalisering in balans (hierna: de WIB of het wetsvoorstel) en het vervolgproces.

Een integrale aanpak voor gebalanceerde internationalisering
Op het gebied van internationalisering blijf ik net zoals mijn voorgangers kiezen voor een bredere aanpak, waarin wetgeving, zelfregie door instellingen, bestuurlijke afspraken en monitoring elkaar versterken. In mijn vernieuwde aanpak verandert de balans tussen deze instrumenten. De Talentstrategie noodzaakt tot het scherper kijken waar (internationaal) talent nodig is voor de economische en maatschappelijke opgaven van Nederland. Dat vraagt om een internationaliseringsbeleid dat niet alleen gericht is op beheersing van instroom, maar ook op het benutten van kansen in domeinen waar dat nodig is. De instellingen zijn een onmisbare partner binnen de Talentstrategie en hebben zich met hun onderlinge zelfregieafspraken gecommitteerd aan het maken van gerichte keuzes in de inzet van anderstalig onderwijs en de daarmee gepaard gaande internationale werving en instroom. Ruimte voor extra internationaal talent in specifieke sectoren gaat voor mij daarom samen met de begrenzing van anderstalige opleidingscapaciteit in andere sectoren. Zoals weergegeven in de begroting die ik recent met de Tweede Kamer heb gedeeld, stelt het kabinet voor de Talentstrategie structureel € 154,5 miljoen beschikbaar, inclusief uitvoeringskosten. In 2027 stelt het kabinet € 67,6 miljoen beschikbaar waarvan € 24,9 miljoen wordt ingezet om de resterende bezuiniging op internationale studenten te verrekenen.

De koerswijziging van mijn beleid ziet niet alleen op het beter benutten van de kansen van internationalisering, maar ook op de balans tussen overheidssturing en zelfregie. Dat komt tot uitdrukking in de veranderde omgang met onderwijstaal. Waar het oorspronkelijke wetsvoorstel uitging van toetsing door de overheid via de toets anderstalig onderwijs, ligt de nadruk in mijn aanpak op een combinatie van zelfregie door instellingen, bestuurlijk overleg, wettelijke randvoorwaarden en monitoring. De zelfregie van de hogescholen en universiteiten heb ik bestendigd via bestuurlijke afspraken met de sector.[3] Ik licht dat hierna toe. Tegelijkertijd blijf ik als onderdeel van mijn integrale aanpak inzetten op een wijziging van de wet, monitoring, studentenhuisvesting, en inzet in Europa. Dat licht ik in het vervolg van de brief toe.

Zelfregie en bestuurlijke afspraken
De zelfregie van hogescholen en universiteiten vormt zoals gezegd het vertrekpunt van mijn aanpak. Zoals ik de Tweede Kamer eerder heb gemeld, hebben hogescholen en universiteiten met hun zelfregieplannen laten zien dat zij verantwoordelijkheid nemen om internationalisering in het hoger onderwijs verder in balans te brengen. De aangenomen motie-Krul c.s.[4] zie ik als een uitdrukking van vertrouwen in deze zelfregie.

Tegelijkertijd is het belangrijk om in gesprek te blijven over de uitvoering van deze afspraken, de effecten en over de aansluiting bij de doelen uit de Talentstrategie, zodat instellingen kunnen bijsturen, als en waar nodig. Daarom heb ik in juli van dit jaar bestuurlijke afspraken gemaakt met hogescholen en universiteiten, waarmee de onderling bindende afspraken die instellingen zelf hebben gemaakt worden voortgezet en bestuurlijk bekrachtigd. De inhoud van de zelfregieafspraken blijft ongewijzigd, met uitzondering dat conform het

[3] Staatscourant. 2026, 29267.
[4] Kamerstuk 31 288, nr. 1190.

coalitieakkoord het huidige anderstalige opleidingsaanbod in stand kan blijven. Hogescholen en universiteiten zijn zelf verantwoordelijk voor de inhoud en uitvoering van de zelfregieafspraken. Met het bekrachtigen van de zelfregie geef ik uitvoering aan de motie-Krul c.s. en de motie Soepboer/Krul[5], waarin werd opgeroepen om met de sector tot zo bindend mogelijke bestuurlijke afspraken te komen over het verder in balans brengen van internationalisering en het tegengaan van verdere verengelsing. De bestuurlijke afspraken zijn als bijlage bij deze brief toegevoegd.

Ik blijf als minister nauw betrokken bij de voortgang en de effecten van de aanpak en ik wil ervoor waken dat we niet opnieuw terecht komen in een situatie van onbeheerste groei. Jaarlijks vindt bestuurlijk overleg plaats tussen het ministerie, hogescholen en universiteiten over ontwikkelingen op het gebied van internationalisering. In dat overleg wordt op basis van data, zoals recente instroomcijfers en andere relevante informatie, gekeken naar de effecten van het beleid en de ingezette instrumenten en wordt stilgestaan bij nieuwe maatschappelijke of beleidsmatige ontwikkelingen. Dit past bij het partnerschap met het veld waarmee ik invulling geef aan de Talentstrategie. De eerste jaarlijkse gespreksronde is voorzien in het voorjaar van 2027. Daarbij zal de context van de Talentstrategie expliciet onderwerp van gesprek zijn.

Voortzetting van de WIB
De WIB blijft een belangrijk onderdeel van mijn integrale aanpak. De afspraken in het coalitieakkoord en de motie Krul c.s. vragen om een nieuwe balans tussen wettelijke instrumenten, zelfregie door instellingen en bestuurlijke afspraken, en daarmee om een aanpassing van de wet. De belangrijkste wijziging in het wetsvoorstel, is dat de toets anderstalig aanbod (hierna: TAO) geschrapt wordt - ik werk dit uit in een Nota van Wijziging die ik voor kerst aan de Raad van State wil aanbieden. Ik licht de voorgenomen veranderingen hierna toe.

Voortzetting fixusmaatregelen
De voorgestelde fixus voor niet-EER-studenten en de noodfixus blijven ongewijzigd. Verder wordt de mogelijkheid een fixus op een traject[6] in te stellen uitgebreid naar masteropleidingen. Deze instrumenten stellen instellingen beter in staat om de instroom gericht te beheersen wanneer de onderwijscapaciteit, de toegankelijkheid of de kwaliteit van het onderwijs onder druk komt te staan.

Blijvende inzet op taalvaardigheid in het Nederlands
Ook de inzet op het bevorderen van de Nederlandse taalvaardigheid van studenten blijft een ongewijzigd onderdeel van het wetsvoorstel. De bestaande zorgplicht van instellingen voor het bevorderen van de Nederlandse uitdrukkingsvaardigheid wordt verbreed naar een plicht om de Nederlandse taalvaardigheid van alle studenten, dus ook internationale studenten, te bevorderen. Dit draagt bij aan het verhogen van de blijfkans van internationale studenten,[7] hetgeen in lijn is met de doelen van de Talentstrategie. Tegelijkertijd dient het bevorderen van Nederlandse taalvaardigheid bredere doelen. Het raakt aan de socialisatiefunctie van het hoger onderwijs en aan de verantwoordelijkheid van hogescholen en universiteiten om studenten voor te bereiden op een goede aansluiting op de Nederlandse arbeidsmarkt.

Aanpassing van de norm voor onderwijstaal en de toetsing ervan
De wijziging in het wetsvoorstel ziet op het schrappen van de TAO en wijziging van de wettelijke norm voor onderwijstaal. De huidige, verouderde norm zoals

[5] Kamerstuk 31 288, nr. 1195.
[6] Een traject, volgens de definitie die door de WIB geïntroduceerd wordt: programma binnen een opleiding waarvan de studielast en de kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die een student zich bij beëindiging van de opleiding moet hebben verworven, gelijk zijn aan die van een opleiding.
[7] Nuffic. 2023. Blijven na afstuderen.

geformuleerd in artikel 7.2[8] stelt dat het onderwijs in het Nederlands moet worden verzorgd, maar kent zeer breed geformuleerde uitzonderingen die stammen uit een tijd waarin anderstalig onderwijs zeldzaam was. In de WIB zou dit worden vervangen door een nieuwe norm met toetsbare criteria, om wettelijke sturing op onderwijstaal mogelijk te maken en zo het Nederlands als onderwijstaal te versterken. De TAO was het sluitstuk hiervan en paste bij de wens een dwingend instrument te introduceren.

Dit kabinet maakt andere keuzes. Ik blijf het belang onderschrijven van het behoud en de versterking van het Nederlands als onderwijstaal en vind het belangrijk dat er voldoende Nederlandstalig onderwijsaanbod is. De Tweede Kamer heeft in meerderheid via de motie-Krul c.s. het vertrouwen uitgesproken in de zelfregie van de instellingen op het bestaande anderstalige opleidingsaanbod. Het kabinet deelt dit vertrouwen en kiest ervoor om het behoud van het Nederlands op een andere wijze te borgen dan via een toets, die naar de opvatting van dit kabinet niet langer proportioneel is. In het coalitieakkoord is opgenomen dat de TAO ook voor nieuwe opleidingen wordt geschrapt en dat het bestaande anderstalige opleidingsaanbod behouden blijft. Daarmee vervalt het instrument waarmee de overheid in het oorspronkelijke wetsvoorstel zou sturen op onderwijstaal en de doelmatigheid van anderstaligheid. Instellingen kunnen natuurlijk wel zelf besluiten om anderstalig aanbod om te zetten naar het Nederlands.

Met het vervallen van de toets moet ook de wettelijke norm voor onderwijstaal opnieuw worden bezien, omdat de formulering hiervan in de WIB gekoppeld was aan de externe beoordeling van doelmatigheid via de TAO. Een sluitende wettelijke norm met toetsbare inhoudelijke criteria die afdwingbaar zijn bij toezicht voor- of achteraf, is slecht verenigbaar met mijn wens en de wens van de Tweede Kamer in de motie-Krul c.s., om de regie bij instellingen te laten, de TAO te schrappen en het bestaande anderstalige aanbod te behouden. Een wettelijke norm kan evenwel richting geven aan instellingen bij de afweging om een opleiding in het Nederlands of in een andere taal aan te bieden, ook al zijn de inhoudelijke criteria in die norm niet toetsbaar en afdwingbaar.

Daarom kies ik ervoor de wettelijke norm voor onderwijstaal via de nota van wijziging te actualiseren met de uitzonderingsgronden zoals die al in de WIB stonden, maar inhoudelijke toetsing door de overheid daar geen onderdeel meer van te laten uitmaken (vooraf noch achteraf). Het uitgangspunt van de nieuwe norm blijft, net als onder de huidige WHW en in het oorspronkelijke wetsvoorstel, dat opleidingen in het Nederlands worden verzorgd. De gronden om hiervan af te wijken worden echter sterker gericht op de maatschappelijke meerwaarde van anderstalig onderwijs dan op dit moment in de WHW het geval is. Het gaat dan om arbeidsmarkt, regionale omstandigheden, uniciteit of internationale positionering. Daarnaast blijft er een uitzondering bestaan voor taalopleidingen en joint degrees met een buitenlandse instelling, in lijn met hetgeen het wetsvoorstel en de eerder gepubliceerde conceptregeling[9] hierover al regelen. Door de criteria sterker te richten op de maatschappelijke meerwaarde van anderstalig onderwijs dan in het huidige wetsartikel het geval is, en instellingen te verplichten de keuze voor het anderstalig aanbieden van opleidingen aan de hand hiervan te onderbouwen en openbaar kenbaar te maken, worden instellingen aangezet blijvend kritisch te reflecteren op de taal van hun opleidingsaanbod en hierover transparant te zijn. Daarbij kunnen instellingen eigen keuzes maken die passen bij hun specifieke situatie, bijvoorbeeld het eigen profiel, opleidingsaanbod, of de specifieke ligging in een NPVR[10]- of grensregio. Ik kies dus voor een wettelijke norm met daarin inhoudelijke criteria die niet afdwingbaar zijn.

---

[8] De huidige norm (Art. 7.2 WHW) stelt dat het onderwijs in het Nederland moet worden verzorgd en noemt drie mogelijke uitzonderingen: opleidingen gericht op andere taal, gastcolleges of “opleidingen of onderwijseenheden waarbij de aard, de kwaliteit of de herkomst van de studenten en docenten een andere taal rechtvaardigen.”

[9] https://www.internetconsultatie.nl/toetsanderstaligonderwijs/b1

[10] Nationaal Programma Vitale Regio’s, zie Kamerstukken II 2025-2026, 29 697, nr. 179.

Het uitgangspunt dat het onderwijs wordt verzorgd “in het Nederlands, tenzij” betekent niet dat in alle domeinen het Nederlandstalig onderwijs ook de overhand moet hebben. “Nederlands, tenzij” betekent dat een opleiding te allen tijde Nederlandstalig mag zijn; indien een instelling ervoor kiest de opleiding anderstalig te verzorgen, gelden er aanvullende eisen en moeten ze dit verantwoorden.

Tot slot heeft dit ook gevolgen voor toezicht en handhaving. De Inspectie van het Onderwijs (hierna: de inspectie) zal signaalgestuurd toezicht houden op de naleving van procedurele en registratieve verplichtingen die instellingen hebben ten aanzien van de onderwijstaal van hun opleidingen. Zij kan nagaan of instellingen taalbeleid hebben opgesteld, of daarin de vereiste onderdelen zijn opgenomen, of instellingen transparant hebben onderbouwd hoe zij tot hun keuzes zijn gekomen, en of de opleidingstaal is vastgelegd in de onderwijs- en examenregeling. De inspectie zal de gronden op basis waarvan een instelling kiest voor anderstalig onderwijs niet inhoudelijk toetsen – die afweging ligt bij instellingen zelf.

Aanpassing definitie en registratie van opleidingstaal
Het is van belang dat duidelijk is welke opleidingen wettelijk als Nederlandstalig en welke opleidingen als anderstalig worden gedefinieerd. Enerzijds weten instellingen dan wanneer zij moeten onderbouwen dat een opleiding anderstalig wordt verzorgd. Anderzijds kunnen ontwikkelingen in de onderwijstaal worden gemonitord. Dit inzicht bevordert bovendien het bestuurlijke gesprek tussen de instellingen en mij over de voortgang en resultaten van de zelfregie. Het beeld van de onderwijstaal van opleidingen en trajecten is op dit moment onvolledig, zoals bijvoorbeeld ook blijkt uit antwoorden op vragen van de Tweede Kamer.[11] Ik zet daarom de introductie van de wettelijke definities van Nederlandstalige en anderstalige opleidingen en de registratie van de opleidingstaal voort.

Een opleiding of traject is Nederlandstalig als ten minste twee derde van het totale aantal studiepunten in het Nederlands (of het Fries) wordt verzorgd. Omgekeerd is een opleiding anderstalig als meer dan een derde van het aantal studiepunten in een andere taal wordt verzorgd. De registratieplicht voor de opleidingstaal was in het wetsvoorstel nog gekoppeld aan het doorlopen van de TAO. Met deze nota van wijziging gaat deze plicht voor alle opleidingen gelden. In de praktijk wordt de onderwijstaal al vaak geregistreerd in de Registratie Instellingen en Opleidingen (RIO). Ik ga de komende tijd in gesprek met instellingen en DUO over hoe deze verandering van registratie het best kan worden vormgegeven. Daar wordt in de nota van wijziging aan toegevoegd dat studenten hier het recht aan kunnen ontlenen dat zij bij wijziging van de opleidingstaal de opleiding altijd kunnen afronden in de taal waarin die werd verzorgd op het moment van inschrijven.

Verdere onderdelen integrale aanpak internationalisering

Monitoring
Monitoring blijft een belangrijk onderdeel van de integrale aanpak internationalisering. Ik verbeter de registratie van opleidingstaal, waardoor de periodieke rapportages over het anderstalig aanbod die al onderdeel waren van het oorspronkelijke wetsvoorstel kunnen blijven voortbestaan. Nuffic behoudt de belangrijke rol die het heeft in het monitoren van trends en ontwikkelingen: naast de jaarlijkse rapportage over de instroom van internationale diplomastudenten,[12] zijn er driejaarlijkse onderzoeken naar de blijfkans[13] en ook onderzoeken naar

[11] Aanhangsel van de Handelingen 2025-2026, nr. 2171.
[12] Nuffic, 2026, Inkomende diplomamobiliteit in het hbo en wo 2025-26.
[13] Nuffic, 2025, Stayrate en arbeidsmarktpositie van internationale afgestudeerden 2013-2022.

specifieke thema's, zoals het welzijn van internationale studenten[14] en de positie van internationaal afgestudeerden op de werkvloer[15].

Het zicht op deze ontwikkelingen is ook belangrijk om de effecten van de zelfregieplannen en de ingezette wettelijke instrumenten te kunnen monitoren. Ik neem dit mee naar het bestuurlijke gesprek met instellingen, zodat we grip kunnen behouden op internationalisering en zodat instellingen de inzet van instrumenten, als nodig, kunnen heroverwegen. Daarbij is expliciet aandacht voor de vraag of de aanpak voldoende rekening houdt met het belang van internationale instroom voor strategische sectoren binnen de Talentstrategie en voor NPVR- en grensregio's.

Europese inzet
In Europees verband wordt de inzet op gebalanceerde mobiliteit gecontinueerd. Mede op initiatief van Nederland doet de Europese commissie onderzoek naar gebalanceerde mobiliteit waarbij zowel positieve als negatieve effecten worden meegenomen. Ik verwacht dat het onderzoek eind dit jaar wordt gepubliceerd. Deze publicatie zal ik aangrijpen om ook Europees toe te werken naar wederkerigere diplomamobiliteit. Daarnaast speelt het effect op de diplomamobiliteit een rol in de Nederlandse beoordeling van EU-dossiers. Diplomamobiliteit is een belangrijk middel ter ondersteuning van internationalisering, maar niet het enige middel. Daarbij kan bijvoorbeeld ook gedacht worden aan studiepuntmobiliteit en Internationalisation@Home.[16]

Daarnaast is Nederland één van de penvoerders binnen de pan-Europese Bologna samenwerking met betrekking tot een nieuwe gezamenlijke inzet op gebalanceerde mobiliteit. Mede dankzij de uitgebreide politiek/maatschappelijke discussie over internationalisering, is er veel interesse in de kennis en ervaring van Nederland. Deze positie benut Nederland om binnen Bologna tot een gezamenlijke definitie van gebalanceerde mobiliteit te komen met de ambitie dat dit tot wederkerigere afstemming van diplomamobiliteit tussen verschillenden landen leidt.

Studentenhuisvesting
Voor het gericht werven van internationale studenten is de beschikbaarheid van voldoende betaalbare studentenhuisvesting een randvoorwaarde. Het tekort aan studentenkamers is voor alle studenten in Nederland een probleem, maar zorgt in het bijzonder voor internationale studenten voor grote onzekerheid, aangezien zij volledig afhankelijk zijn van huisvesting tijdens hun studieperiode in Nederland. Deze onzekerheid heeft effect op hun welzijn en hun verbondenheid met de Nederlandse samenleving. De minister van VRO heeft onlangs, mede namens mijzelf, in een brief aan de Tweede Kamer over de voortgang van de Landelijke Monitor Studentenhuisvesting (LMS) toegelicht dat het tekort aan studentenwoningen licht gedaald is.[17] Ook wordt toegelicht welke maatregelen er worden genomen in het kader van het Landelijk Actieplan Studentenhuisvesting 2022-2030 (LAS), om het tekort nog verder te laten dalen.

In het coalitieakkoord staat dat onderwijsinstellingen meer verantwoordelijkheden en mogelijkheden krijgen rondom studentenhuisvesting. Zij kunnen dat op verschillende manieren invullen, één daarvan is het ter beschikking stellen van grond voor studentenhuisvesting (bijvoorbeeld campusterreinen van universiteiten). Op dit moment vinden gesprekken plaats tussen de minister van VRO, UNL en verschillende universiteitscampussen over hoe dit potentieel beter benut kan worden. Waar nodig

[14] Nuffic, 2026, Welzijn van internationale studenten en studenten met een vluchtelingenachtergrond.
[15] Nuffic, 2025, Internationaal afgestudeerden op de werkvloer.
[16] Via Internationalisation@home ontwikkelen studenten internationale competenties zonder buitenlands verblijf via internationale en interculturele onderdelen van een opleiding en studie-ervaring.
[17] Kamerstuk 33 104, nr. 35.

zal ik de minister van VRO ondersteunen bij deze ontwikkelingen tot het realiseren van meer studentenwoningen.

Vervolgproces en tijdpad
De basis voor de verdere aanpak is gelegd in de bestuurlijke afspraken die ik in juli met hogescholen en universiteiten heb gemaakt over de voortzetting van de zelfregie, met het eerste jaarlijkse bestuurlijke gesprek in het voorjaar van 2027. Daarbij wordt ook expliciet aandacht besteed aan de samenhang met de Talentstrategie.

De aanpassing van de norm voor onderwijstaal, de wettelijke definities van Nederlandstalige en anderstalige opleidingen en het mogelijk maken van centrale registratie verwerk ik in een nota van wijziging. Ten behoeve van de verdere uitwerking worden uitvoeringstoetsen uitgevraagd bij DUO en de inspectie. In lijn met het verzoek van de Tweede Kamer[18], zal ik ook advies inwinnen bij het Adviescollege Toetsing Regeldruk. Daarnaast zal de nota van wijziging gedurende vier weken opengesteld worden voor internetconsultatie. Ik streef ernaar de nota van wijziging rond het eind van het jaar voor advies aan de Raad van State voor te leggen.[19] Het moment waarop het wetsvoorstel op zijn vroegst in werking kan treden, is afhankelijk van de uitkomsten dit traject en de verdere parlementaire behandeling.

Ik zie ernaar uit om, te zijner tijd, met uw Kamer in gesprek te gaan over de gemaakte keuzes en de verdere uitwerking daarvan.

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Rianne Letschert

[18] Kenmerk 2025D38661, 11 september 2025
[19] Een eerdere adviesaanvraag met betrekking tot de onder het kabinet Schoof opgestelde nota van wijziging naar aanleiding van de motie Krul c.s. heb ik inmiddels definitief ingetrokken.